

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

OS-I.7222.24.4.2017.DW

Rzeszów, 2017-09- 29

DECYZJA

Działając na podstawie:

- art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017r., poz. 1257);
- art. 192, art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017r., poz. 519 ze zm.) w związku z § 2 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016r., poz. 71);
- § 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014r., poz. 1546);
- § 2 oraz załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031),
- § 2 ust. 1 oraz załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16 poz. 87),
- § 2 oraz załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- § 2, § 8, § 9, § 10, § 11 i § 12 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. z 2014 r., poz. 1542),
- § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 i § 8 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 19 listopada 2008r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych oraz terminów i sposobów ich prezentacji (Dz. U. Nr 215, poz. 1366),

po rozpatrzeniu wniosku TAURON Wytwarzanie S.A. reprezentowanej przez pełnomocnika Stanisława Ciska z dnia 8 czerwca 2017r., znak: ZPE/PEO/STW/17/343/2017 w sprawie zmiany decyzji Wojewody Podkarpackiego z dnia 30 czerwca 2006r., znak: ŚR.IV-6618/23/05 zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Podkarpackiego: z dnia 19 marca 2008r., znak: RŚ.VI-7660-11/1/08, z dnia 8 sierpnia 2008r., znak: RŚ.VI-7660/11-10/08, z dnia 3 lipca 2009r., znak: RŚ.VI.RD.7660/2-5/09, z dnia 15 lipca 2010r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-7/10, z dnia 14 czerwca 2011r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-13/10, z dnia 14 czerwca 2013r., znak: OS-I.7222.35.4.2013.DW, z dnia 30 października 2014r. znak: OS-I.7222.34.8.2014.DW, z dnia 26 listopada 2015r., znak: OS-I.7222.7.4.2015.DW i z dnia 19 grudnia 2016r., znak: OS-I.7222.50.9.2016.DW udzielającej TAURON Wytwarzanie S.A., ul. Promienna 51, 43-603 Jaworzno, NIP 6321792812, REGON 276854946 (dawniej Elektrownia Stalowa Wola S.A., ul Energetyków 13 w Stalowej Woli) pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej powyżej 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi, zlokalizowanej na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli przy ul. Energetyków 13

o r z e k a m

I. Zmieniam za zgodą stron decyzję Wojewody Podkarpackiego z dnia 30 czerwca 2006r. znak: ŚR.IV-6618/23/05 zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Podkarpackiego: z dnia 19 marca 2008r., znak: RŚ.VI-7660-11/1/08, z dnia 8 sierpnia 2008r., znak: RŚ.VI-7660/11-10/08, z dnia 3 lipca 2009r., znak: RŚ.VI.RD.7660/2-5/09, z dnia 15 lipca 2010r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-7/10, z dnia 14 czerwca 2011r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-13/10, z dnia 14 czerwca 2013r., znak: OS-I.7222.35.4.2013.DW, z dnia 30 października 2014r. znak: OS-I.7222.34.8.2014.DW, z dnia 26 listopada 2015r., znak: OS-I.7222.7.4.2015.DW i z dnia 19 grudnia 2016r., znak: OS-I.7222.50.9.2016.DW udzielającą TAURON Wytwarzanie S.A., ul. Promienna 51, 43-603 Jaworzno, NIP 6321792812, REGON 276854946 (dawniej Elektrownia Stalowa Wola S.A., ul. Energetyków 13 w Stalowej Woli) pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej powyżej 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi, zlokalizowanej na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli przy ul. Energetyków 13, w następujący sposób:

I.1. Punkt I.1.4. otrzymuje brzmienie

„I.1.4. Parametry eksploatacyjne instalacji w tym łączna nominalna moc instalacji dostarczana w paliwie wynosić będzie:

TABELA 2 Do zakończenia derogacji nie później niż do 31 grudnia 2023r.

Wskaźnik	Jednostka	Wartość		
		Elektrownia EI. II	Elektrownia EI. III	Razem
Nominalna wydajność kotłów energetycznych	Mg _{pary} /h	570	755	1 325
Nominalna moc kotłów energetycznych	MW _t	469,7	669,2	1 138,9

TABELA 3 Po zakończeniu derogacji nie później niż od 1 stycznia 2024r.

Wskaźnik	Jednostka	Wartość		
		Elektrownia EI. II	Elektrownia EI. III	Razem
Nominalna wydajność kotłów energetycznych	Mg _{pary} /h	120	0	120
Nominalna moc kotłów energetycznych	MW _t	97,7	0	97,7

I.2. Punkt I.2.1. otrzymuje brzmienie:

„I.2.1. Elektrownia EI. II wyposażona będzie w:

- dwa kotły pyłowe opalane węglem kamiennym typu OP-150 (K8 i K9) o mocy cieplnej dostarczonej w paliwie 124 MW_t każdy. Kotły K8 i K9 zostaną wyłączone z eksploatacji po wyczerpaniu derogacji nie później niż z dniem 1 stycznia 2024r.
- jeden kocioł pyłowy opalany węglem kamiennym OP-150 (K11) o mocy cieplnej dostarczonej paliwie 124 MW_t wyposażony w przedpalenisko do spalania biomasy. Kocioł będzie pracować w dwóch wariantach: jako węglowy lub współspalający biomasę w ilości do 45% spalanego paliwa. Przedpalenisko do spalania biomasy składać się będzie z pieca obrotowego opalanego gazem ziemnym i kotła fluidalnego o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 40 MW_t. W piecu obrotowym następować będzie wysuszenie, odgazowanie i karbonizowanie biomasy. Karbonizat z pieca obrotowego trafiać będzie do kotła fluidalnego, gdzie będzie spalany w złożu fluidalnym (piasek, popiół i cząstki paliwa). Gazy spalinowe z kotła fluidalnego odprowadzane będą do komory paleniskowej kotła K11. Kocioł K11 zostanie wyłączony z eksploatacji po wyczerpaniu derogacji nie później niż z dniem 1 stycznia 2024r.

Układ podawania paliwa do kotłów K8, K9, K11 składać się będzie z 2-ch młynów kulowo-bębnowych, zasobnika przykotłowego i układu przenośników ślimakowych. Powietrze do kotła doprowadzane będzie dwoma wentylatorami powietrza. Spaliny

odpylane będą w elektrofiltrze o skuteczności odpylania 99 % i wprowadzane do powietrza emitorem **E2** wyposażonym w indywidualny dla każdego kotła wentylator. Popiół spod elektrofiltrów odbierany będzie za pomocą aparatów wydmuchowych i pneumatycznie transportowany do stacji wysyłu popiołu. Powstały żużel transportowany będzie na mokro do pompowni bagrowej i po zmieszaniu z pyłem, jako pulpa popiołowo żużlowa do MMOP „JELNIA”.

Dane techniczne kotłów OP-150

TABELA 4

Nominalna wydajność osiągalna	150 Mg/h
Nominalna moc wyjściowa osiągalna	110,0 MW _t
Nominalna moc cieplna doprowadzona w paliwie	124 MW _t
Temperatura wody zasilającej	180 °C
Temperatura pary	500 °C
Sprawność kotła	88,70 %
Temperatura powietrza podgrzanego	260 °C
Temperatura spalin na wylocie z kotła	160 °C
Wartość opałowa paliwa	19 500 kJ/kg
Zużycie paliwa	22,9 Mg/h

- jeden kocioł pyłowy opalany biomasą OP-120 (K10) o mocy cieplnej dostarczonej w paliwie 97,7 MW_t. Układ podawania paliwa składać się będzie z 5-ciu młynów młotkowych, dwóch zasobników przykotłowych i układu przenośników zgrzeblowych i śrubowych. Powietrze do kotła doprowadzone będzie dwoma wentylatorami. Spaliny odpylane będą w elektrofiltrze o skuteczności 99 % i wprowadzane do powietrza emitorem **E2** wyposażonym w wentylator.

Popiół spod elektrofiltru odbierany będzie za pomocą podajników komorowych i pneumatycznie transportowany do zbiornika pośredniego popiołu. Wytworzony żużel transportowany będzie na mokro do pompowni bagrowej i po zmieszaniu z pyłem, jako pulpa popiołowo żużlowa do MMOP „JELNIA”.

Dane techniczne kotła OP-120 K10

TABELA 5

Nominalna wydajność osiągalna	120 Mg/h
Nominalna moc wyjściowa osiągalna	87,9 MW _t
Nominalna moc cieplna doprowadzona w paliwie	97,7 MW _t
Temperatura wody zasilającej	180 °C
Temperatura pary	500 °C
Sprawność kotła	90 %
Temperatura spalin na wylocie z kotła	160 °C
Średnia wartość opałowa paliwa	17 230 kJ/kg
Zużycie paliwa	20,6 Mg/h

Kocioł K10 wyposażony będzie w urządzenia:

- dozowania siarki (ograniczenie korozji chlorowej związanej ze spalaniem biomasy),
- dozowania kaolinu lub haloizytu (podwyższenie temperatury mięknięcia popiołu),
- podawanie addytywów następować będzie za pomocą układów zamkniętych,
- odazotowania spalin metodą niekatalityczną SNCR wyposażony w zbiornik dwupłaszczowy o pojemności 60 m³ do magazynowania wody amoniakalnej.

Kotły OP-150 (K8-K11) pracować będą w układzie kolektorowym gdzie wytworzona para, z wszystkich kotłów doprowadzana będzie do wspólnego kolektora, z którego zasilany będzie turbozespół TG5. Kocioł OP-120 (K10) pracować będzie w układzie blokowym z turbozespołem TG6.

Obiegi wodno – parowe kotłów OP-150 (K8, K9 i K11) i kotła OP-120 (K10)

Woda kotłowa podawana będzie ze zbiorników zasilających przy pomocy pomp do podgrzewacza w drugim ciągu kotła, gdzie podgrzewana będzie do temperatury 260 °C i podawana do walczaka dużego do osiągnięcia temperatury nasycenia, tj. 290 °C przy ciśnieniu 7,49 MPa.

Z walczaka woda spływać będzie do dolnych komór ekranowych kotła, w których nagrzewa się i częściowo odparowuje. Mieszanka parowo-wodna będzie podawana do walczaka małego (odparownika), gdzie nastąpi odseparowanie wody od pary. Woda i para spływać będą do walczaka dużego, woda dolnymi, para górnymi rurami komunikacyjnymi. Odseparowana para nasyczona przepływa rurami do trójstopniowego przegrzewacza pary, gdzie nastąpi jej przegrzanie osiągając parametry pozwalające na skierowanie jej do turbin i stacji redukcyjnych:

- temperatura 500 °C i ciśnienie 7,5 MPa dla kotłów K8, K9 i K11
- temperatura 500 °C i ciśnienie do 7,6 MPa dla kotła K10

Para po przejściu przez turbiny, ulegać będzie skropleniu w skraplaczach podturbinowych i jako woda zasilająca spływać będzie grawitacyjnie do zbiorników. Straty w obiegu wodno – parowym kotłów uzupełniane będą wodą zdemineralizowaną ze Stacji Uzdatniania Wody.”

I.3. Punkt I.2.11. otrzymuje brzmienie:

„I.2.11. Rodzaje stosowanych paliw

TABELA 8

Grupa urządzeń	Nazwa źródeł	Typ paliwa		Parametry paliwa		
				Wartość opałowa	Zawartość siarki	Zawartość popiołu
El. II i El. III	Kotły	Paliwo podstawowe	Węgiel kamienny	≥ 19 500 kJ/kg	≤ 0,6 %	≤ 26 %
		Paliwo rozpałkowe	Gaz ziemny	≥ 34 000 kJ/Nm ³	≤ 40 mg/Nm ³	≤ 1,0 mg/Nm ³
		Paliwo dodatkowe/ podstawowe	Biomasa	≥ 4 000 kJ/kg	≤ 0,1 %	≤ 4,0 %

I.4. Punkt II.1.1. otrzymuje brzmienie:

„II.1.1. Maksymalną dopuszczalną wielkość emisji gazów i pyłów z kotłów dla różnych wariantów pracy emitora

TABELA 10 Do czasu wyczerpania derogacji nie później niż do 31 grudnia 2023r. .

Emitor	Źródło	Paliwo	Wielkości emisji odpowiadające dopuszczalnym standardom emisyjnym*		
			Pył	SO ₂	NO ₂
			mg/Nm ³	mg/Nm ³	mg/Nm ³
E2	Kocioł OP-150 K 8	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-150 K 9	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-120 K 10	Biomasa	100	800	400
	Kocioł OP-150 K 11	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-150 K 11	Węgiel kamienny + 45 % biomasa	100	1261	534
	Dwa kotły OP-150 K8 i K9	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Dwa kotły OP-150 K11 i K8 lub K9	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Dwa kotły OP-150 K11 i K8 lub K9	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1380,5	567
	Kocioł OP-120 i kocioł OP-150 K11	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1047,8	472
	Kocioł OP-120 K10 i kocioł OP-150 K11	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1176,3	507,5
	Kocioł OP-120 K10 i kocioł OP-150 K8 lub K9	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1176,3	507,5
	Trzy kotły OP-150 K8, K9 i K11	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Trzy kotły OP-150 K8, K9 i K11	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1420,3	578
	Kocioł OP-120 K10 i dwa kotły OP-150 K8 i K9	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1289,5	539,7
	Kocioł OP-120 K10 i dwa kotły OP-150 K11 i K8 lub K9	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1289,5	539,7
	Kocioł OP-120 K10 i dwa kotły OP-150 K11 i K8 lub K9	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1205,9	516,8
	Trzy kotły OP-150 K8, K9 i K11 i kocioł OP-120 K10	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1344,0	555,4
	Trzy kotły OP-150 K8, K9 i K11 i kocioł OP-120 K10	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1282,1	538,3

E3	Kocioł OP-380 K12	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-380 K12	Węgiel kamienny + 10 % biomasa	100	1443,9	588
	Kocioł OP-380 K13	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-380 K13	Węgiel kamienny + 10 % biomasa	100	1443,9	588

*dopuszczalna wielkość emisji dla paliw stałych wyrażona w mg/Nm³ przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273K i ciśnieniu 101,3 kPa gazu suchego

** 45% biomasy w kotle K 11

*** biomasa tylko w kotle K10

TABELA 11 Po zakończeniu derogacji, najpóźniej od dnia 1 stycznia 2024r.

Źródło/ Emitor	Kocioł	Paliwo	Wielkości emisji odpowiadające dopuszczalnym standardom emisyjnym*		
			Pył ₂	SO ₂	NO
			mg/Nm ³	mg/Nm ³	mg/Nm ³
E2	OP-150 K 10	Biomasa	20	200	250

*dopuszczalna wielkość emisji dla paliw stałych wyrażona w mg/Nm³ przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273K i ciśnieniu 101,3 kPa gazu suchego"

I.5. Punkt II.1.4. otrzymuje brzmienie:

„II.1.4. Czas normalnej pracy emitorów instalacji energetycznego spalania paliw będzie wynosił 8760 h/rok z tym, że poszczególne kotły będą pracować przez:

TABELA 13

Okres pracy	Emitor/kocioł		Paliwo	Czas pracy [h/rok]
Do czasu wyczerpania derogacji nie później niż do 31 grudnia 2023r.	E2	OP-150 K8	Węgiel kamienny	2 300
		OP-150 K9	Węgiel kamienny	2 300
		OP-120 K10	Biomasa	8 040
		OP-150 K11	Węgiel kamienny + 45% biomasa	2 400
	E3	OP-380	Węgiel kamienny + 10% biomasa	5 000
		OP-380	Węgiel kamienny + 10% biomasa	5 000
Od dnia wyczerpania derogacji nie później niż od 1 stycznia 2024r.	E2	OP-120 K10	Biomasa	8 760

I.6. Punkt IV.2. otrzymuje brzmienie:

„IV.2. Warunki emisji hałasu do środowiska oraz środki techniczne mające na celu ograniczenie emisji hałasu

TABELA 21

Lp.	Symbol	Typ źródła	Nazwa źródła hałasu (lokalizacja)	Maksymalny czas pracy źródła w ciągu doby [h]	
				pora dzienna	pora nocna
1.	B1	budynek	Budynek maszynowni Elektrowni III	16	8
2.	B2	budynek	Budynek maszynowni Elektrowni II	16	8
3.	B3	budynek	Budynek kotłowni Elektrowni III	16	8
4.	B4	budynek	Budynek kotłowni Elektrowni II	16	8
5.	B5	budynek	Galeria nawęglania Elektrowni III	16	4
6.	B6	budynek	Galeria nawęglania Elektrowni II	16	4
7.	B7/1-2	budynek	Budynki przesypowe	12	4
8.	B8/1-2	budynek	Wywrotnica wagonowa	12	-
9.	B9	budynek	Sprężarkownia	16	8
10.	B11	budynek	Budynek wody chłodzącej nad Sanem	16	8
11.	B12	budynek	Pompownia wody czystej	16	8
12.	B13	budynek	Pompownia bagrowa Elektrowni III	16	8
13.	B14	budynek	Pompownia bagrowa Elektrowni II	16	8
14.	B15	budynek	Budynek suszarni parowej	16	8
15.	Z1/1÷4	punktowe	Wentylatory spalin Elektrowni III (4 szt.)	16	8
16.	Z2/1÷4	punktowe	Wentylatory spalin Elektrowni II (4 szt.)	16	8
17.	Z3/1÷2	punktowe	Transformatory Elektrowni III (2 szt.)	16	8
18.	Z4/1÷2	punktowe	Transformatory Elektrowni II (2 szt.)	16	8
19.	Z5/1÷4	punktowe	Czerpnie zewnętrzne do wentylatorów powietrza Elektrowni III (4 szt.)	16	8
20.	Z6/1÷8	punktowe	Czerpnie zewnętrzne do wentylatorów powietrza Elektrowni II (8 szt.)	16	8
21.	Z7	punktowe	Suwnica na placu biomasy nr 1	8	-
22.	Z8/1-2	punktowe	Rębaki na placu biomasy nr 2	16	8*
23.	Z10	punktowe	Zestaw rębaków (przygotowanie biomasy)	16	
24.	Z9	punktowe	Ładowarko - zwałowarka na składzie węgla	8	-
25.	Z11	punktowe	Wentylator suszarni biomasy	16	8

*sumaryczny czas pracy obu źródeł

I.7. Punkt VI.1. otrzymuje brzmienie:

„VI.1. Wskaźniki zużycia surowców i energii

TABELA 29 EI. II - K10

Rodzaj paliwa/energii	Jednostka	Jednostkowe zużycie paliwa
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję energii elektrycznej	kJ/MWh	16 000
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję ciepła	kJ/GJ	1 350

TABELA 30 –EI. II K8, K9, K11

Rodzaj paliwa/energii	Jednostka	Jednostkowe zużycie paliwa
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję energii elektrycznej	kJ/MWh	11 664
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję ciepła	kJ/GJ	1 360

TABELA 31 – EI. III K12, K13

Rodzaj paliwa/energii	Jednostka	Jednostkowe zużycie paliwa
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję energii elektrycznej	kJ/MWh	12 773
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję ciepła	kJ/GJ	1 340

I.8. Punkt VII.5.3. otrzymuje brzmienie:

„VII.5.3. Prowadzone będą pomiary i rejestrowana ilość i jakość odprowadzanych wód pochłódniczych i ze stacji uzdatniania wody oraz tzw. zrzutu ocieplającego za pomocą:

- ciągłego pomiaru przepływu wód pochłódniczych zainstalowanego na kanale zrzutowym powyżej kaskady, wskaźnik miejscowy w budynku pompowni nad Sanem, wizualizacja i rejestracja w systemie OVATION EI. II, zakres pomiarowy $0 \div 31\,390 \text{ m}^3/\text{h}$, zakres prądowy $0 \div 20 \text{ mA}$,
- ciągłego pomiaru przepływu odsolin ze stacji uzdatniania wody zainstalowanego na kolektorze tłocznym wprowadzającym ścieki ze zbiornika magazynowego do wód pochłódniczych, wskaźnik miejscowy i rejestrator w nastawni stacji uzdatniania wody, zakres pomiarowy $0 \div 100 \text{ m}^3/\text{h}$, zakres prądowy $0 \div 20 \text{ mA}$,
- licznika pomiaru czasu pracy pompy tłoczącej wody pochłódnicze do wylotu ocieplającego, zainstalowanego przy rozdzielni zasilającej silnik pompy, ilość wód określana będzie jako iloczyn liczby godzin pracy pompy i wydajności $830 \text{ m}^3/\text{h}$;

w następujący sposób:

- punkt kontroli ścieków – na wylocie **P-1** i **O-1** do odbiornika, przy czym w okresach występowania wysokich stanów wód w rzece dopuszczalny jest pomiar w każdym miejscu od wylotu do miejsca korzystania z wód przez innych użytkowników,
- zakres monitoringu: we wskaźnikach określonych w punktach II.4.2.2 i II.4.2.4
- częstotliwość monitoringu ilości ścieków: - co najmniej 1 x dobę,
- częstotliwość monitoringu jakości ścieków: - co najmniej 1 x 2 miesiące,
- pomiar temperatury wód pochlodniczych i ze stacji uzdatniania wody wprowadzanych do rzeki San wylotem kolektora **P-1** prowadzony będzie w sposób ciągły,
- temperatura wody rzeki San mierzona poniżej wprowadzania wód pochlodniczych i ze stacji uzdatniania wody wylotem kolektora **P-1** na skraju strefy mieszania nie może różnić się od temperatury niezależnej od tego zanieczyszczenia o więcej niż 3.0 °C,
- zanieczyszczenie cieplne nie może powodować przekroczenia poniżej punktu wprowadzenia tego zanieczyszczenia **P-1** na skraju strefy mieszania temperatury 28.0 °C,
- monitoring temperatury rzeki San w rejonie wprowadzania wód pochlodniczych i ze stacji uzdatniania wody wylotem kolektora **P-1** prowadzony będzie z częstotliwością co najmniej 1 x tydzień powyżej i poniżej zanieczyszczenia cieplnego w okresach gdy temperatura wód pochlodniczych i ze stacji uzdatniania wody zrzuconych ww. wylotem będzie równa lub większa niż 28.0° C.”

II. Pozostałe warunki decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 8 czerwca 2017r. znak: ZPE/PEO/STW/17/343/2017 TAURON Wytwarzanie S.A., reprezentowana przez pełnomocnika Stanisława Ciska, zwróciła się z wnioskiem o zmianę decyzji Wojewody Podkarpackiego z dnia 30 czerwca 2006r., znak: ŚR.IV-6618/23/05 zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Podkarpackiego: z dnia 19 marca 2008r., znak: RŚ.VI-7660-11/1/08, z dnia 8 sierpnia 2008r., znak: RŚ.VI-7660/11-10/08, z dnia 3 lipca 2009r., znak: RŚ.VI.RD.7660/2-5/09, z dnia 15 lipca 2010r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-7/10, z dnia 14 czerwca 2011r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-13/10, z dnia 14 czerwca 2013r., znak: OS-I.7222.35.4.2013.DW, z dnia 30 października 2014r. znak: OS-I.7222.34.8.2014.DW, z dnia 26 listopada 2015r., znak: OS-I.7222.7.4.2015.DW i z dnia 19 grudnia 2016r., znak: OS-I.7222.50.9.2016.DW udzielającej TAURON

Wytwarzanie S.A., ul. Promienna 51, 43-603 Jaworzno, NIP 6321792812, REGON 276854946 (dawniej Elektrownia Stalowa Wola S.A., ul Energetyków 13 w Stalowej Woli) pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej powyżej 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi, zlokalizowanej na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli przy ul. Energetyków 13.

Wniosek Spółki został umieszczony w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie pod numerem 465/2017.

Funkcjonująca w Spółce instalacja została zakwalifikowana zgodnie z punktem 1 ppkt 1) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, jako instalacja do wytwarzania energii i paliw, do spalania paliw o mocy nominalnej nie mniejszej niż 50 MW.

Instalacja zaliczana jest zgodnie z § 2 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym, zgodnie z art. 183 w związku z art. 378 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska właściwym w sprawie jest marszałek województwa.

Analizując przedstawioną dokumentację uznano, że wnioskowane zmiany mieszczą się w definicji istotnej zmiany instalacji zawartej w art. 214 ust.3 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Po analizie formalnej złożonych dokumentów, pismem z dnia 23 czerwca 2017r. znak: OS-I.7222.24.4.2017.DW zawiadomiono o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla ww. instalacji oraz ogłoszono, że przedmiotowy wniosek został umieszczony w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie oraz o prawie wnoszenia uwag i wniosków do przedłożonej w sprawie dokumentacji. Ogłoszenie było dostępne przez 30 dni (tj. 7 lipca - 6 sierpnia 2017r.) na tablicy ogłoszeń TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola i Urzędu Miasta w Stalowej Woli oraz na stronie internetowej i tablicach ogłoszeń Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie. W okresie udostępniania wniosku nie wniesiono żadnych uwag i wniosków.

Zgodnie z art. 209 ust 1 ustawy Poś zapis w postaci elektronicznej wniosku został przesłany Ministrowi Środowiska przy piśmie z dnia 23 czerwca 2017r., znak:OS-I.7222.24.4.2017.DW wraz z informacją o uiszczeniu opłaty rejestracyjnej.

Po przeanalizowaniu przedstawionej przez Spółkę dokumentacji uznano, że nie przedstawia ona w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska wynikających z art. 208 i art.184 ustawy Poś. W szczególności dokumentacja wymagała weryfikacji w zakresie emisji do powietrza, emisji hałasu do środowiska oraz gospodarki odpadami.

W szczególności należało uzupełnić wniosek o aktualne tło zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego dla m. Stalowa Wola oraz obliczenia rozprzestrzeniania się emitowanych przez instalację IPPC zanieczyszczeń. Konieczne było też przedstawienie analizy oddziaływania akustycznego instalacji IPPC po zmianie na tereny objęte ochroną przed hałasem oraz wyjaśnienie czy w związku z planowanymi zmianami nie nastąpi wzrost ilości wytwarzanych odpadów w instalacji. Ponadto zgodnie z art. 184 ust. 2 pkt 8 ustawy Poś dołączyć należało aktualny schemat blokowy instalacji wraz z bilansem masowym i rodzajami wykorzystywanych materiałów, surowców i paliw istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska.

W związku z tym postanowieniem z dnia 12 lipca 2017r., znak: OS-I.7222.24.4.2017.DW wezwano TAURON Wytwarzanie S.A. do uzupełnienia wniosku.

Po przeanalizowaniu przedstawionych przez Spółkę uzupełnień z dnia 8 sierpnia 2017r., znak: ZPE/PEO/STW/22/1745/2017 (data wpływu: 10 sierpnia 2017r.) uznano, że wniosek spełnia wymogi art. 184 oraz art. 208 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zmiany w pozwoleniu związane są przede wszystkim ze znacznym opóźnieniem uruchomienia bloku parowo-gazowego przez Elektrociepłownię Stalowa Wola S.A. oraz koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa dostaw ciepła odbiorcom zasilanym obecnie przez TAURON Wytwarzanie Spółka Akcyjna – Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli poprzez przywrócenie do pracy kotła K8 w sposób umożliwiający dotrzymanie norm emisji i warunków eksploatacji. Dodatkowo zaktualizowane zostaną zapisy decyzji w zakresie:

- różnicy temperatury wody rzeki San mierzonej poniżej wprowadzania wód pochłódniczych na skraju strefy mieszania i temperatury wody niezależnej od zanieczyszczenia cieplnego spowodowanego odprowadzaniem wód pochłódniczych,
- wskaźników zużycia surowców i energii,
- warunków emisji hałasu do środowiska,
- określenie wartości granicznej stosowanych paliw.

Spółka nie podlega obowiązkowi opracowania programu zapobiegania poważnym awariom przemysłowym dla zakładu o zwiększonym ryzyku lub dużym ryzyku w rozumieniu art. 248 ustawy Prawo ochrony środowiska. Szczegółowy sposób postępowania w przypadku wystąpienia awarii w Elektrowni regulują stosowne plany, instrukcje i procedury zatwierdzone przez prowadzącego instalację. Miejsca, w których znajdują się substancje niebezpieczne wyposażone będą w systemy zabezpieczeń. W miejscach koncentracji substancji olejowych zainstalowane będą kompleksowe systemy ochrony przeciwpożarowej. Wybrane obiekty i pomieszczenia Elektrowni wyposażone będą w homologowane instalacje sygnalizacji pożaru. Wokół transformatorów i zbiorników wyznaczone będą strefy zagrożenia pożarowego. Zbiorniki olejowe wyposażone będą w tace

bezpieczeństwa, które posiadają odpowiednią pojemność do przyjęcia zmagazynowanych olejów. W ramach systemu ochrony przeciwpożarowej w zakładzie powołane zostało Pogotowie Przeciwpożarowe, którego członkami są przeszkoleni w zakresie prowadzenia działań gaśniczo-ratowniczych oraz obsługi sprzętu pracownicy zatrudnieni na „ruchu” na poszczególnych zmianach.

W pozwoleniu zweryfikowano wielkości emitowanych zanieczyszczeń do powietrza na poszczególnych źródłach instalacji oraz czasy ich pracy, sumaryczna roczna emisja wszystkich zanieczyszczeń z instalacji do końca obowiązywania derogacji nie ulegnie zmianie w stosunku do obecnie ustalonej.

TAURON Wytwarzanie S.A. na podstawie art. 33 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010r. nr 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych pismem z dnia 28 października 2013r., znak: DPP/PPO/13/6417 dokonała zgłoszenia kotłów K9, K10 K11, K12, K13 funkcjonujących na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli przy ul. Energetyków 13 do derogacji w ramach 17500 godzin pracy począwszy od 1 stycznia 2016r.

Kotły OP-150 K9 i K11, kocioł OP-120 K10 oraz kotły OP-380 K12 i K13 zgodnie ze zgłoszeniem derogacyjnym dokonany na podstawie art. 146a ustawy Prawo ochrony środowiska, będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023r., a czas użytkowania kotłów w okresie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 31 grudnia 2023r. nie przekroczy 17 500 h.

Po wyczerpaniu derogacji kotły OP-150 K9 i K11, i kotły OP-380 K12 i K13 zostaną wyłączone z eksploatacji, natomiast kocioł OP-120 K10 będzie nadal eksploatowany. Dlatego standardy emisyjne dla kotła OP-120 K10 opalanego biomasą określone zostały jak dla nowych źródeł na podstawie załącznika nr 6 ww. rozporządzenia.

Kocioł OP-150 K8 z dniem 1 stycznia 2016r. został wyłączony z eksploatacji. W związku ze znacznym opóźnieniem uruchomienia bloku parowo - gazowego Elektrociepłowni Stalowa Wola wynikła konieczność zwiększenia mocy ciepłej funkcjonującej elektrowni. Z tego względu pismem z dnia 25 stycznia 2017r., znak: ZPE/ PEO/STW/37/2017 TAURON Wytwarzanie S.A. wniosła korektę do zgłoszenia derogacyjnego przez uzupełnienie go w części dotyczącej wskazania urządzeń eksploatowanych w ramach derogacji o kocioł OP-150 K8 podłączony do wspólnego emitora E-2. Przedmiotowy kocioł posiada niezbędne dopuszczenie Urzędu Dozoru Technicznego. Czas jego funkcjonowania rozliczany będzie w ramach przyznanego limitu 17 500 godzin zgodnie z art. 33 dyrektywy 2010/75/UE. Korekta zgłoszenia do derogacji naturalnej została pozytywnie zweryfikowana. W związku powyższym całkowita moc cieplna obiektu EI.II wynosić będzie 469,7 MW, a w jego skład wchodzi: dwa kotły OP 150 K8 i K9 o nominalnej mocy cieplnej 124 MW, jeden kocioł OP-120 K10 o nominalnej mocy cieplnej 97,7 MW oraz jeden kocioł OP 150 K11 o nominalnej mocy cieplnej 124 MW.

Określone w pozwoleniu standardy emisyjne dla wszystkich kotłów w TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Stalowa Wola w okresie do dnia 31 grudnia 2023 r., są takie same jak określone na dzień 31 grudnia 2015r. tzn. zgodnie z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów z dnia 4 listopada 2014r., czyli jak dla źródeł istniejących, dla których pozwolenie na budowę wydano przed dniem 1 lipca 1987r. Zgodnie z punktami IV.1 załącznika nr 2 ww. rozporządzenia TAURON Wytwarzanie S.A. - Oddział Stalowa Wola posiada podwyższone standardy emisyjne dla czterech kotłów OP-150 i dwóch kotłów OP-380 w zakresie emisji dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego.

Aktualnie emisja zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza z instalacji została zweryfikowana w oparciu o wykonywane pomiary emisji i planowane zmiany w instalacji.

Zgodnie z art. 202 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w pozwoleniu określono wielkość dopuszczalnej emisji pyłów i gazów do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji.

W dokumentacji wykazano, że emisja do powietrza dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, pyłu zawieszonego PM10 i tlenku węgla nie powoduje przekroczeń wartości dopuszczalnych określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz nie spowoduje przekroczenia wartości odniesienia określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

Stanowiska do pomiaru emisji substancji zanieczyszczających do powietrza zamontowane są na emitorach E2, E3.

Ponadto na prowadzącym instalację ciążą obowiązki w zakresie wykonywania ciągłych pomiarów emisji, wynikające z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 listopada 2014r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody. Zakres, metodykę oraz czasokres prowadzenia tych pomiarów określa załącznik tego rozporządzenia.

W niniejszej decyzji urealniono wartości: wskaźnika zużycia energii elektrycznej na produkcję energii elektrycznej na Bloku OZE i wskaźnika zużycia energii elektrycznej na produkcję ciepła na EL. III K12 i K13. W związku z utrzymującą się tendencją częstych uruchomień urządzeń wytwórczych na krótki okres czasu, a także z uwagi na brak możliwości regulacyjnych pomp służących do poboru wody chłodzącej, odstąpiono od wyznaczania wskaźników dotyczących zużycia energii elektrycznej i ciepła na potrzeby własne.

Zweryfikowano również podstawowe parametry paliwa ustalając jedną wartość graniczną. Natomiast w przypadku biomasy podwyższono zawartość popiołu w tym paliwie z uwagi na jego dostępność na rynku.

W decyzji wprowadzono zmiany w punkcie VII w zakresie wartości dopuszczalnej dla różnicy temperatury na granicy strefy mieszania i temperatury niezależnej od zanieczyszczenia termicznego spowodowanego wprowadzaniem wód pochłoniczych. W decyzji przyjęta była wartość 1,5°C i górna granica temperatury, jaką może spowodować zanieczyszczenie cieplne poniżej punktu wprowadzenia tego zanieczyszczenia 21,5 °C, co jest właściwe dla wód powierzchniowych przeznaczonych do bytowania w warunkach naturalnych ryb karpiowatych i łososiowatych. Na podstawie danych dostępnych na stronie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej pod adresem:

http://www.krakow.rzgw.gov.pl/images/stories/wykazy_wod/ryby_losos_karp.jpg

stwierdzono, że rzeka San została zakwalifikowana jako przeznaczona do bytowania w warunkach naturalnych wyłącznie ryb karpiowatych. W związku z tym, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 października 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych (Dz.U. 2002 nr 176 poz. 1455) różnica temperatur została określona na nieprzekraczającą 3°C, a zanieczyszczenie cieplne zostało określone na nieprzekraczające 28°C poniżej punktu wprowadzenia tego zanieczyszczenia (na granicy strefy mieszania temperatury). Pozostałe warunki dotyczące gospodarki wodno- ściekowej pozostały bez zmian.

W decyzji warunki prowadzenia gospodarki odpadami nie uległy zmianie.

Dla instalacji zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 6 ustawy – Prawo ochrony środowiska określono dopuszczalne poziomy hałasu emitowanego poza granice instalacji na tereny najbliższej zabudowy mieszkaniowej. Pomiar hałasu wykonywane będą zgodnie z metodyką referencyjną wynikającą z obowiązujących przepisów szczególnych i Polskich Norm, w tym również w zakresie częstotliwości pomiarów. Zmianie uległy niektóre źródła hałasu w związku z tym wprowadzono zmiany w punktach IV.2 decyzji. Wyniki pomiarów monitoringowych emisji hałasu do środowiska wykonywane do tej pory w punktach referencyjnych nie wykazywały przekroczeń wartości dopuszczalnych.

W związku z wprowadzoną zmianą nie zidentyfikowano nowych substancji powodujących ryzyko, zdefiniowane w art. 3 pkt 37a ww. ustawy, wykorzystywanych, produkowanych lub uwalnianych na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji IPPC.

Analizę instalacji pod kątem najlepszych dostępnych technik przeprowadziłem w odniesieniu do dokumentów pt:

1. Dokument Referencyjny dla najlepszych dostępnych technik dla Dużych Instalacji Spalania Paliw
2. Dokument Referencyjny BREF dotyczący Najlepszych Dostępnych Technik ogólnych zasad monitoringu
3. Dokument referencyjny BREF dotyczący Najlepszych Dostępnych Technik w przemysłowych systemach chłodniczych

4. Dokument Referencyjny BREF dotyczący Najlepszych Dostępnych Technik dla emisji z magazynowania

W poniższej tabeli zestawiono analizę spełnienia wymogów najlepszej dostępnej techniki (BAT)

Wymogi najlepszych dostępnych technik określone dokumentami referencyjnymi.	Rozwiązania stosowane w TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola S.A.
Dokument BREF dot. Najlepszych Dostępnych Technik dla Dużych Instalacji Spalania Paliw	
Rozładunek, magazynowanie, podawanie węgla kamiennego oraz materiałów dodatkowych Unikanie wtórnego pylenia z systemów transportowych materiałów sypkich przez zastosowanie niskich wysokości spadku materiału transportowanego w węzłach przesypowych i/lub hermetyzacja przestrzeni zagrożonych pyleniem (np. zsuwni i węzłów przesypowych - grożących niekontrolowaną emisją pyłów) Aranżacja systemu nawęglania i odpopielania w obudowanych mostach, przenośnikach, itp. Gromadzenie materiałów sypkich w zamkniętych hermetycznie zbiornikach wyposażonych w układy odpylające. Przechowywanie amoniaku w formie roztworu wodnego.	Węgiel - transport kolejowy, - składowanie na otwartych utwardzonych składowiskach z utrzymaniem stosowanego zapasu paliwa. - transport ze składowiska węgla układem przenośników taśmowych zabudowanych w zamkniętej galerii nawęglania do zasobników przykotłowych. Biomasa - transport samochodowy, - składowana w postaci biomasy nieprzetworzonej na otwartych utwardzonych składowiskach z utrzymaniem stosowanego zapasu paliwa, - biomasa przetworzona w postaci peletów magazynowana w zadaszonych boksach, - biomasa przetworzona w postaci pyłu gromadzona w zamkniętych pomieszczeniach i zbiornikach, - transport biomasy odbywa się w przestrzeni zamkniętej gdzie ryzyko wystąpienia wybuchowego pyłu jest niskie, - układ zaopatrzenia w biomasę do współspalania (do K11, K12, K13) odbywa się przy użyciu taśmociągów umieszczonych w zabudowanych w zamkniętej galerii nawęglania, - układ podawania biomasy do kotła K10 oraz do przedpaleniska kotła K11 jest zamknięty i wyposażony w urządzenia odpylające oraz instalacje gaśnicze. Materiały dodatkowe - kocioł K10 - przechowywanie amoniaku w postaci roztworów wodnych amoniaku – woda amoniakalna o stężeniu <25 %, przechowywana w zbiorniku dwupłaszczowym o pojemności 60 m³, - przechowywanie siarki i kaolinu lub haloizytu w zamkniętych zbiornikach, - podawanie addytywów za pomocą układów zamkniętych podajników.

Wstępne przygotowanie paliwa - Dobór paliwa jako efektywna forma zabezpieczenia przed emisją do powietrza oraz powstawania odpadów. - Mieszanie paliwa dla uzyskania stałych parametrów. - Zmniejszenie wilgotności paliwa poprzez zastosowanie suszenia, bez konieczności składowania wysuszonej biomasy	- Wykorzystywany jest węgiel o niskiej zawartości siarki, co obniża wielkość emisji SO₂ do powietrza. - W celu uzyskania jak najkorzystniejszych parametrów węgiel jest mieszany na składowiskach. - Mielenie węgla w młynach kulowo-bębnowych - El. II - Układ młynów misowo-kulowych z bezpośrednim podawaniem pyłu węglowego lub mieszanki węgla i biomasy do palników – El.III. - Podawanie biomasy bezpośrednio do przedpaleniska K11 - Przygotowanie biomasy dla kotła K10. Biomasa surowa po rozdrobnieniu poddawana jest procesowi suszenia w suszarni parowej. Biomasa sucha nie podlega składowaniu. Przechowywana jest w zbiornikach zapewniających bieżącą pracę.
Zwiększenie efektywności i wykorzystywania paliwa - Skojarzone wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła (kogeneracja) - Podwójny przegrzew pary - Regeneracyjne ogrzewanie wody zasilającej, - Niski nadmiar powietrza - Obniżenie temperatury gazów odlotowych	Produkcja ciepła prowadzona jest w skojarzeniu z równoczesną produkcją energii elektrycznej (kogeneracja). Wzrost efektywności energetycznej osiągany jest poprzez: • Podgrzew pary z części WP turbiny w przegrzewaczu międzystopniowym i następnie skierowanie jej do części SP turbiny, • Stosowanie izolacji termicznych na rurociągach mediów grzewczych, w celu minimalizacji strat energii, • Ograniczenie zużycia energii na potrzeby własne polega na optymalizacji wydajności energochłonnych urządzeń (silniki maszyn, wentylatory, pompy). Zużycie energii jest analizowane na bieżąco, • Minimalizacja strat ciepła osiągana jest poprzez podgrzew w drugim ciągu kotła pary pierwotnej, pary wtórnej, powietrza i wody zasilającej.
Spalanie węgla kamiennego/biomasy: - dla węgla: palniki pyłowe, spalanie w złożu fluidalnym, spalanie rusztowe; - dla biomasy: spalanie rusztowe, pyłowe, fluidalne, gazyfikacja	Palniki kotłów węglowych El. II są umiejscowione w narożach komory spalania, El.III są zlokalizowane na jednej ścianie. Do spalania biomasy w kotle K10 stosowane są palniki pyłowe usytuowane w narożach. W przedpalenisku kotła K11 spalanie biomasy odbywa się w oparciu o technologię rusztu fluidalnego. Współspalanie w kotłach węglowych wraz z węglem odbywa się w oparciu o palniki do podawania paliwa podstawowego.

Sprawność cieplna Dla źródeł energetycznego spalania opalanych węglem kamiennym - dla kogeneracji 75-90% - dla istniejących nie pracujących w kogeneracji 36-40%.	- sprawność cieplna Elektrowni III 36,8 %, - sprawność cieplna Elektrownia II nie niższa niż 75 %
Emisja pyłu i metali ciężkich Stosowanie urządzeń do odpylania: elektrofiltrów, filtrów tkaninowych, cyklonów.	Wykorzystywane paliwo o wysokiej jakości (wysoka wartość opałowa, niska zawartość popiołu, siarki). Każdy kocioł posiada własny wysoko skuteczny elektrofiltr. Instalacja spełnia standard emisji wynikający z derogacji zapisanej w art. 146a ustawy Prawo ochrony środowiska. Wymagana jest zgodność z Rozporządzeniem MŚ z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546 z późn. zm.) na zasadach określonych w Poś. Po zakończeniu derogacji w pracy pozostanie kocioł K10, który będzie spełniał standard jak dla źródeł nowych.
Emisja SO₂ - dla węgla: stosowanie paliw o niskiej zawartości siarki; stosowanie instalacji odsiarczania spalin: metodą moką wapienną, metody półsuche, wtrysk suchego reagenta; - dla biomasy: stosowanie paliw o niskiej zawartości siarki; stosowanie odsiarczania spalin (dawkowanie kamienia wapiennego, stosowanie płuczki wieżowej lub dawkowanie wodorotlenku wapnia).	Wykorzystywanie węgla o niskiej zawartości siarki. Biomasa wykorzystywane w instalacji to paliwo o niskiej zawartości siarki. Instalacja spełnia standard emisji wynikający z derogacji zapisanej w art. 146a ustawy Prawo ochrony środowiska. Wymagana jest zgodność z Rozporządzeniem MŚ z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546 z późn. zm.) na zasadach określonych w Poś. Po zakończeniu derogacji w pracy pozostanie kocioł K10, który będzie spełniał standard jak dla źródeł nowych.
Emisja NO_x Stosowanie metod pierwotnych i wtórnych. Metody pierwotna: zastosowanie palników niskoemisyjnych, dysz OFA, optymalizacja pracy paleniska, przez regulowanie ilości dostarczanego powietrza do spalania Metody wtórne: stosowanie metod SCR lub SNCR	Stosowanie metod pierwotnych polegających na odpowiednim regulowaniu ilości powietrza do spalania (poprzez zastosowanie palników niskoemisyjnych oraz dysz OFA) zapewnia dotrzymanie standardów emisji. Kocioł OP-120 nr K10 wyposażony jest w instalację odazotowania spalin metodą SNCR z wykorzystaniem roztworu amoniaku. Instalacja spełnia standard emisji wynikający z derogacji zapisanej w art. 146a ustawy Prawo ochrony środowiska. Wymagana jest zgodność z Rozporządzeniem MŚ z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania

	odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546 z późn. zm.) na zasadach określonych w Poś. Po zakończeniu derogacji w pracy pozostanie kocioł K10, który będzie spełniał standard jak dla źródeł nowych.
Zapobieganie i kontrola emisji zanieczyszczeń do wody Metody oczyszczania: flokulacja, sedimentacja, neutralizacja. Ścieki w zamkniętych obiegach oraz wykorzystywane do obiegów o niższych wymaganiach technicznych.	<u>Ścieki wytwarzane w stacji uzdatniania wody:</u> -ścieki z regeneracji wymienników jonitowych w procesie demineralizacji wody są neutralizowane i następnie wykorzystywane do hydrotransportu odpadów paleniskowych, -ścieki z procesu koagulacji, wykorzystywane do hydrotransportu odpadów paleniskowych, -ścieki z płukania filtrów żwirowych, zawracane do akcelatora, -odsoliny/koncentrat zrzutowy z instalacji odsalania wody EDR, kierowane do trzykomorowego neutralizatora w stacji uzdatniania wody a następnie do kanału zrzutowego i dalej razem z wodami pochlodniczymi do rzeki San. Ścieki ze stacji uzdatniania wody będą stanowić maksymalnie 0,20% objętości wód pochlodniczych -wody pochodzące z przelewów awaryjnych zbiorników wody zdemineralizowanej, skoagulowanej, przefiltrowanej i odsolonej po podczyszczeniu w mechanicznej oczyszczalni ścieków wykorzystywane są w obiegach o mniejszych wymaganiach technologicznych <u>Ścieki z obiegu kotłowego</u> Odsoliny i odmuliny odprowadzane okresowo w celu uniknięcia zateżenia wody kotłowej. Ścieki wykorzystywane są do uzupełnienia strat obiegu hydrotransportu popiołu, obiegu odbioru żużla lub do ponownego wykorzystania na stacji demineralizacji wody. <u>Ścieki zmywne</u> Odprowadzane są do zakładowej oczyszczalni ścieków przemysłowo-deszczowych, skąd po podczyszczeniu kierowane są do obiegów o mniejszych wymaganiach technologicznych. <u>Wody w obiegu hydrotransportu popiołu i żużla</u> Krążą w obiegu zamkniętym. W wyniku sedimentacji odpadów w kwaterach tymczasowego magazynowania odpadów paleniskowych następuje klarowanie wody nadosadowej. Część wody nadosadowej wykorzystywana jest do zraszania obwałowań w okresie letnim, pozostała część zawracana jest do ponownego wykorzystania w zamkniętym układzie hydrotransportu popiołu. Kwatery miejsca magazynowania odpadów paleniskowych otoczone są rowami podskarpowymi. Wody filtracyjne miejsca magazynowania odpadów paleniskowych

	odprowadzane są za pomocą rowów opaskowych do Potoku Jelonek. <u>Wody pochłodnicze</u> Część wód pochłodniczych wykorzystywana jest powtórnie do uzupełnienia strat w układzie hydroodpopielania, do zasilania stacji uzdatniania wody lub przekazywana innym podmiotom.
Odpady paleniskowe po spalaniu węgla i biomasy Metody zagospodarowania popiołów paleniskowych zależą od ich jakości, właściwości oraz zawartości substancji szkodliwych takich jak niespalony węgiel, rozpuszczalności metali ciężkich: 1) popiół o dużej zawartości niespalonego węgla powinien być zwracany do kotła w celu ponownego spalania i odzysku energii. Powstały w ten sposób popiół posiada mniej restrykcyjne wymagania pod względem dalszego zagospodarowania. 2) gips, jako produkt końcowy procesu absorpcji na mokro, jest popularnym produktem handlowym wytwarzanym w instalacjach energetycznego spalania paliw. Zaleca się jego stosowanie jako zastępnik gipsu naturalnego, wykorzystywany głównie w przemyśle płyt gipsowych 3) zaleca się stosowanie produktu końcowego powstałego w procesie półsuchego odsiarczania, do budowy dróg, do prac ziemnych na terenach przeznaczonych do kompostowania i składowania, do wypełniania wyrobisk górniczych oraz budowania zapór ziemnych w konstrukcjach wodnych.	- Stosowana technika spalania paliw pozwala uzyskanie takiego stopnia spalania węgla, z którego powstający popiół nie wymaga zwracania do kotła z uwagi na niewielką zawartość niespalonego węgla. - Powstające odpady paleniskowe posiadają właściwości umożliwiające ich dalsze wykorzystanie, w szczególności odzysk. - Zakład nie posiada instalacji odsiarczania spalin metodą absorpcji mokrej i tym samym nie wytwarza produktów związanych z jej funkcjonowaniem. - Zakład nie posiada instalacji pół suchego odsiarczania spalin i tym samym nie wytwarza produktów związanych z jej funkcjonowaniem. Popiół lotny gromadzony w lejach zsypowych elektrofiltru, w zależności zapotrzebowania odbiorców zewnętrznych może zostać przekazany do gospodarczego wykorzystania poprzez załadunek bezpośrednio na samochody, lub skierowany wraz z żużlem do Miejsca Magazynowania Odpadów Paleniskowych „Jelnia” poprzez mieszalnik popiołu z wodą i pompownię bagrową, skąd, po osuszeniu kwatery, także jest przekazywany jest do gospodarczego wykorzystania.
Emisja hałasu W dokumencie w rozdziale 4 nie określono BAT dla emisji hałasu przy spalaniu węgla. Jedynie w punkcie 3 dokumentu BAT opisano środki do kontroli hałasu. Głównym założeniem jest identyfikacja źródeł hałasu i warunków jego rozprzestrzeniania, a w przypadku konieczności wdrażanie środków ochrony przed hałasem. W przypadku spalania biomasy należy zwrócić uwagę na hałas przy rozdrabnianiu biomasy. Dla rozdrobnienia słomy należy uwzględnić wykorzystanie młynów młotkowych.	Elektrownia Stalowa Wola posiada zidentyfikowane wszystkie źródła hałasu. Źródła hałasu zlokalizowane są w budynkach lub z daleka od miejsc objętych ochroną akustyczną. Stosowane urządzenia wyposażone są w indywidualne środki redukcji hałasu – obudowy dźwiękochłonne, tłumiki. Do rozdrabniania biomasy wykorzystywane są rębaki, zlokalizowane w znacznej odległości od terenów podlegających ochronie przed hałasem. Dodatkowo praca rębaków ograniczana jest do niezbędnego minimum oraz unika się pracy rębaków w porze nocnej. Młyny młotkowe dla kotła K10 znajdują się wewnątrz obiektu kubaturowego.

	Okresowe pomiary hałasu nie wykazują przekroczeń dopuszczalnych poziomów dźwięku w środowisku.
Techniki chłodzenia Odniesienie do BAT dla systemów chłodniczych podanych poniżej	Wody pochłonicze odprowadzane są kanałem zrzutowym do rzeki San w km 29+800 lub jako zrzut wody ocieplającej bezpośrednio do rzeki San w km 30+200.
Monitorowanie emisji: - prowadzenie ciągłych pomiarów emisji - prowadzenie okresowych pomiarów emisji	Prowadzony jest monitoring emisji zgodnie z przepisami krajowymi. Monitoring ciągły emisji ze wszystkich kotłów w zakresie emisji pyłu, SO ₂ , NO ₂ . Po okresie derogacji „17 500 h”, prowadzony będzie monitoring ciągły lub okresowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w zakresie emisji zanieczyszczeń z kotła OP-120 nr K10.
Dokument referencyjny BREF dot. generalnych zasad monitoringu	
Ewidencja odpadów W przypadku odpadów przyjmowanych lub wytwarzanych przez instalację podlegającą pozwoleniu, prowadzący instalację powinni rejestrować i przechowywać dane dotyczące: ilości i jakości odpadów, sposobów dalszego zagospodarowania i rejestracji zezwoleń innych pomiotów, którym przekazywane są odpady.	TAURON Wytwarzanie S.A. - Oddział Elektrownia Stalowa Wola prowadzi ilościową i jakościową ewidencję wytwarzanych i przetwarzanych odpadów zgodnie z katalogiem odpadów i wzorem dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów. Dokumenty ewidencji odpadów przechowywane są przez okres 5 lat, co umożliwia bieżącą kontrolę przepływu strumienia odpadów. Zakład składa regularnie sprawozdania o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami. Zakład rejestruje decyzje administracyjne podmiotów zewnętrznych związanych z gospodarką odpadami w zakładzie.
Dokument referencyjny BREF dot. zastosowania Najlepszych Dostępnych Technik w przemysłowych systemach chłodniczych	
Definiowanie najlepszych dostępnych technik BAT dla chłodzenia przemysłowego. Dokument referencyjny jako BAT dla dużych systemów chłodzenia podaje układ otwarty lub zamknięty z chłodnią kominową (tam gdzie lokalizacja uniemożliwia zastosowanie układu otwartego).	Zastosowanie otwartego (przelotowego) układu chłodzenia z wykorzystaniem wody powierzchniowej z rzeki San.

Ograniczanie wciągania/porywania organizmów żywych. Nie ma sprecyzowanych konkretnych technik. Należy przystosować kanały wlotowe wody w taki sposób, aby zmniejszyć wciąganie ryb i innych organizmów.	Ujęcie wody składa się z zatoki ujęciowej, a na wlocie do pompowni zainstalowano kraty mające na celu ograniczenie porywania organizmów żywych. Prędkość przepływu na kratkach do ujęcia jest niewielka i wynosi 0,5 m/s. Napór wody nie powoduje nacisku ryb na kraty. Kraty są wykonane z płaskowników pionowych usytuowanych w odstępach co 60 mm. Pompy są także wyposażone w sita o wymiarach oczka 5x5 mm, jednak z uwagi na brak silnego ssącego oddziaływania prądu wody ryby nie są wciągane na sita pomp.
Ograniczenie oddziaływania na wodę zmniejszenia ΔT na wylocie wody chłodzącej ograniczanie, zapobieganiu i kontroli emisji środków chemicznych z układów chłodzenia	Temperatura wód Sanu w następstwie odprowadzania do niego wód pochłoniczych wzrosła poniżej ich zrzutu w okresie letnim w zakresie od 0,36 do 0,61°C, natomiast zimą od 0,64 do 1,39°C. Wartości te wskazują na sprawny system chłodzenia zastosowany w Elektrowni Stalowa Wola. Przy podgrzaniu wód zrzutowych o 10 °C system ten pozwala bowiem na obniżenie termiki do poziomu nie zagrażającego ekosystemowi rzeki. Jest to szczególnie istotne w okresie letnim i niskich przepływów rzeki San. Udokumentowany dla lat 2005-2014 poziom podgrzania wód Sanu wskazuje, że nie istnieją obawy nadmiernego podgrzania rzeki San w stopniu zmieniającym charakter siedlisk przyrodniczych w rzece San. Woda chłodząca nie jest uzdatniana za pomocą środków chemicznych, stąd nie występuje emisja substancji chemicznych z układów chłodzących. Kanał zrzutowy posiada zabezpieczenie przed wyciekami olejów. Na kanale zrzutowym zainstalowane jest urządzenie AWAS HI 1999 do separacji olejów z wód pochłoniczych, które w sytuacji awaryjnej mogłyby przedostać się do tych wód. Separator za pomocą rękawa zbiera olej i odpompowuje na filtr oddzielający wodę i olej. Oddzielona woda odpływa do kanału, a wyłapany olej odprowadzany jest do beczki o pojemności 200 l. Ponadto poniżej łapacza oleju zainstalowany jest system zraszający, wyposażony w środek Sintan, dla wychwytywania zanieczyszczeń olejowych, które przedostałyby się poniżej łapacza. Dodatkowo Elektrownia wyposażona jest w rękawy sorpcyjne do zbierania zanieczyszczeń olejowych, które można rozwieszać na kanale zrzutowym w sytuacji awaryjnej.

Dokument BREF dotyczący Najlepszych Dostępnych Technik dla emisji z magazynowania	
Przechowywanie cieczy – dostosowane zbiorniki, sprawdzanie stanu technicznego	Substancje magazynowane w związku z procesami technologicznymi przechowywane są w zbiornikach dobranych stosownie do przechowywanych w nich materiałów. Zbiorniki podlegają kontrolom stanu technicznego w zależności od rodzaju zbiornika i wymagań kontrolnych przewidzianych dla danego zbiornika (zbiorniki na kwas solny, ług sodowy, olej turbinowy, wodę amoniakalną). Zbiorniki znajdują się na szczelnych tacach. Obsługiwane są przez personel posiadający stosowne uprawnienia i przeszkolenie.
Transport i przeładunek cieczy Dobór środków dostawy oraz przystosowanie miejsc rozładunku	Transport odbywa się środkami dostosowanymi do rodzaju transportowanej cieczy. Elektrownia nie posiada własnych środków transportu. Rozładunek odbywa się w miejscach do tego wyznaczonych, wyposażonych w stosowne zabezpieczenia przeciw ewentualnemu przedostaniu się cieczy do środowiska (tace, wykładziny chemoodporne).
Otwarte magazynowanie dla materiałów o dużej objętości: - zwilżanie powierzchni przy użyciu substancji wiążących trwale kurzu, - pokrycie powierzchni, np. plandekami, - krzepnięcie powierzchni, - zatrawianie powierzchni, - umieszczenie osi wzdłużnej hałdy równoległe do kierunku wiatru dominującego - zastosowanie ochronnych nasadzeń, ogrodzeń wiatrochronnych lub położonych pod wiatr kopców obniżających prędkość wiatru	W celu ograniczenia pylenia z hałd węgla i biomasy tworzone są przyzmy o przekroju trapezu. Stosowane jest zagęszczanie materiałów za pomocą sprzętu ciężkiego. Ze względu na przeznaczenie do spalania nie jest możliwe nawilżanie węgla i biomasy. Miejsce Magazynowania Odpadów Paleniskowych jest zraszane za pomocą instalacji zraszającej w obrębie obwałowań wszystkich kwater oraz za pomocą przenośnej instalacji zraszającej rozprowadzanej w obrębie kwatery, z której wybierane są odpady. Zamykane kwatery są rekultywowane i zatrawiane (kwatery nr 1).
Zastosowanie zamkniętych pomieszczeń magazynowych np.: silosów, bunkrów, lejów zasypowych i kontenerów.	Rozdrobniona biomasa poza placami magazynowana jest w silosach. Popiół lotny gromadzony w lejach zsypowych elektrofiltrow lub zbiorniku pośrednim.

Minimalizacja pyłu z transportu i przeładunku: - stosowanie gdziekolwiek to możliwe, ciągłych form transportu. - zmniejszenie wysokości spadku i wybór najlepszej pozycji podczas rozładowywania do ciężarówki, - dostosowanie prędkości pojazdów na miejscu, aby uniknąć lub zminimalizować wzbudzenie pyłów - dla dróg, które są wykorzystywane tylko przez ciężarówki i samochody, jest zastosowanie na drogach nawierzchni utwardzonych, na przykład, betonu lub asfaltu - czyszczenie dróg o utwardzonych nawierzchniach - czyszczenie opon pojazdów	Stosowane są ciągłe formy transportu w postaci taśmociągów, przenośników pneumatycznych, rurociągów do hydrotransportu. W celu ograniczenia emisji pyłu drogi i place są utwardzone płytami betonowymi, asfaltem itp. Okresowo wykonuje się czyszczenie dróg, ogranicza się prędkość przejazdu samochodów dowożących paliwa i surowce. MMOP „Jelnia” jest wyposażone w instalację zraszającą która umożliwia oczyszczenie samochodów odbierających odpady paleniskowe. Pojemniki służące do gromadzenia odpadów powstających na terenie Elektrowni są wykonane z materiałów odpornych na działanie umieszczonego w nich odpadu i odpowiednio przystosowane do transportu.
Rozważania na temat technik transferu. Zastosowanie przenośników zamkniętych	Stosowanie obudowanych przenośników taśmowych do transportu węgla kamiennego. Stosowanie obudowanych przenośników taśmowych oraz szczelnych przenośników pneumatycznych do transportu biomasy. Odpady paleniskowe transportowane są na miejsce magazynowania na mokro w postaci pulpy popiołowo - żużlowej

Przeprowadzona analiza wskazuje, że rozwiązania techniczne wprowadzonych zmian będą spełniać wymogi zawarte w dokumentach referencyjnych. W Spółce funkcjonuje Zintegrowany System Zarządzania Środowiskiem wg ISO 14 001:2004 i Bezpieczeństwem wg PN-N 18 001:2004 co zapewnia ciągły nadzór, w tym także nad całokształtem oddziaływań na środowisko.

Ponadto na podstawie wniosku uznano, że zmodernizowana instalacja będzie spełniać wymogi prawne w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza, emisji ścieków do wód i hałasu do środowiska, a gospodarka odpadami prowadzona będzie prawidłowo.

Analizując wskazane powyżej okoliczności w szczególności w zakresie zmian modernizacyjnych instalacji, wzrostu emisji do środowiska oraz spełnienia wymagań dokumentów referencyjnych ustalono, że zachowane będą standardy jakości środowiska oraz, że wprowadzone zmiany w pozwoleniu zintegrowanym nie zmieniają ustaleń dotyczących spełnienia wymogów wynikających z najlepszych dostępnych technik (BAT), o których mowa w art. 204 ust.1 w związku z art. 207 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Za wprowadzeniem w decyzji zmian wnioskowanych zgodnie z art. 155 ustawą Kpa, przemawia słuszny interes Strony. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

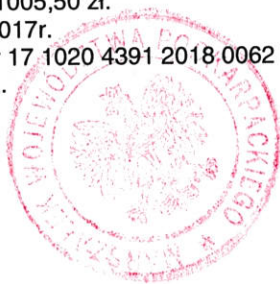
Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ zapewnił stronie czynny udział w każdym stadium postępowania a przed wydaniem decyzji umożliwił wypowiedzenie się co do zebranych materiałów.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronie przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania, które należy wnieść do Marszałka Województwa Podkarpackiego. Z dniem doręczenia Marszałkowi Województwa Podkarpackiego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania niniejsza decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Opłata skarbową w wys. 1005,50 zł.
uiszczoną w dniu 27.06.2017r.
na rachunek bankowy: Nr 17 1020 4391 2018 0062 0000 0423
Urzędu Miasta Rzeszowa.

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Andrzej Kulig
DYREKTOR DEPARTAMENTU
OCHRONY ŚRODOWISKA

Otrzymują:

1. Stanisław Cisek
TAURON Wytwarzanie S.A., Oddział Elektrownia Stalowa Wola
ul. Energetyków 13, 37-450 Stalowa Wola

2. OS-I-a/a

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska,
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
2. Dyrektor RZGW w Krakowie,
ul. Piłsudskiego 22, 31-109 Kraków
3. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska,
ul. Langiewicza 26, 35-101 Rzeszów

